

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci

žalobkyně: **Ř. d. M. s.r.o.**
sídlem X

zastoupená advokátem Mgr. Kamilem Fotrem
sídlem Náchodská 760/67, 193 00 Praha 9

proti

žalovanému: **Krajské ředitelství policie Středočeského kraje**
sídlem Na Baních 1535, 156 00 Praha 5

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

takto:

- I. Určuje se, že zásah žalovaného spočívající v zadržování motorového vozidla Š. C., registrační značky X, až do dne 1. 4. 2020, byl nezákonný.
- II. Ve zbývajícím rozsahu se žaloba zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá ochrany před nezákonným zásahem

žalovaného spočívajícím v odnětí motorového vozidla Š. C., registrační značky X, (dále jen „vozidlo“) dne 12. 3. 2020 v 19:55 hodin v obci Milovice a jeho následném zadržování až do 1. 4. 2020. Žalovaný předmětné vozidlo odejmul podle § 34 odst. 1 písm. b) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění zákona č. 111/2019 Sb. (dále jen „zákon o policii“).

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně namítá, že odejmutím vozidla bylo neoprávněně zasaženo do jejího vlastnického práva. Provedený zásah považuje za zcela nepřiměřený a odporující § 34 odst. 1 písm. b) a 2 zákona o policii. Podle žalobkyně předmětné vozidlo nebylo věcí důležitou pro řízení o přestupku a jeho hodnota neodpovídala závažnosti spáchaného přestupku. Žalovaný proto neměl žádný rozumný ani právní důvod k odnětí vozidla z její dispozice.
3. Žalobkyně zdůrazňuje, že s vozidlem disponoval její jednatel a ona sama se žádného protiprávního jednání nedopustila.
4. Žalobkyně dále uvádí, že její vlastnické právo k vozidlu bylo neoprávněně suspendováno od 12. 3. 2020 do 1. 4. 2020, kdy jí žalovaný předmětné vozidlo na základě výzvy vrátil.
5. Žalobkyně proto navrhl, aby zdejší soud určil, že tvrzený zásah byl nezákonný.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobkyně

6. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Uvádí, že k odnětí vozidla došlo v návaznosti na dopravní nehodu na silnici č. II/332 mezi obcemi Lysá nad Labem a Milovice, kterou měl způsobit jednatel žalobkyně J. Š.. V daném okamžiku nebylo zjištěno, kdo předmětné vozidlo skutečně řídil. J. Š. se v době příjezdu policejní hlídky nacházel u předmětného vozidla a policejní hlídka ho považovala za pravděpodobného řidiče. J. Š. s policejní hlídkou nespolupracoval, choval se hrubě, jevil známky těžké opilosti, odmítl předložit řidičský průkaz a podstoupit dechovou zkoušku i lékařské vyšetření s odběrem krve na zjištění přítomnosti alkoholu a opakovaně uvedl, že vozidlo neřídil. Dle žalovaného jednání J. Š. prokazují výpovědi svědků. Situace po dopravní nehodě byla zcela nepřehledná, vozidlo bylo neoznačené a za snížené viditelnosti (v čase 18:10 hodin) se nacházelo na velmi nepřehledném místě se zákazem stání. Předmětné vozidlo bylo odňato jako věc důležitá pro přestupkové řízení vedené žalovaným, územním odborem Nymburk, dopravním inspektorátem – SDN, pod sp. zn. KRPS-69425/PŘ-2020-010806 proti J. Š. pro podezření ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. d), písm. i) bod 1, 2 a 4, písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 285/2018 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“). Na místě totiž nebylo zjevné, kdo vozidlo řídil, a dále bylo nutné zkoumat případnou technickou závadu na vozidle. Zároveň měla policejní hlídka oprávněnou obavu, že by otevřené vozidlo mohl někdo odcizit nebo neoprávněně užít k jízdě, případně odcizit věci z vozidla. Policejní hlídka vozidlo zajistila v souladu čl. 7 pokynu ředitele ředitelství služby dopravní policie Policejního prezidia ze dne 7. 1. 2020, č. 1/2020 (dále jen „pokyn Policejního prezidia č. 1/2020“), jelikož vozidlo nemohl zajistit sám účastník dopravní nehody. Zajištění vozidla navíc vyžadovala bezpečnost osob a majetku. Odtahování vozidla na obvodní oddělení žalovaného v Milovicích provedla odtahová služba *Me. K.*

7. Na vyjádření žalované reagovala žalobkyně replikou, ve které uvádí, že žalovaný neprovedl opatření předvídaná čl. 7 pokynu Policejního prezidia č. 1/2020. Ačkoliv se ve vozidle nacházely listiny a drobné předměty žalobkyně, žalovaný tyto věci nese-psal ani nezajistil přítomnost nezúčastněné osoby. Pokud žalovaný shledal, že J. Š. vykazoval známky těžké opilosti, měl vozidlo zajistit podle § 118a zákona o silniční provozu. Je pouze na žalovaném, jaké zákonné oprávnění při výkonu své úřední činnosti zvolí. Nelze nicméně připustit, aby při výkonu svých pravomocí postupoval svévolně. Dále žalobkyně zopakovala nosné žalobní body.

IV. Skutková zjištění

8. Z písemností předložených účastníky soud zjistil následující pro věc relevantní skutečnosti:
9. Z protokolu o nehodě v silničním provozu ze dne 12. 3. 2020, č. j. KRPS-69425/PŘ-2020-010806 (dále jen „protokol o nehodě“), vyplývá, že uvedeného dne došlo k dopravní nehodě vozidla vlastněného žalobkyní, jako účastník nehody byl identifikován J. Š. (jednatel žalobkyně), na místě byli rovněž identifikováni svědci a věc byla oznámena příslušnému přestupkovému orgánu.
10. V uvedeném protokolu o nehodě jsou události nehody vyliceny následovně: Dne 12. 3. 2020 v 18:10 hodin došlo na silnici č. II/332 na 2,388 km mezi obcemi Lysá nad Labem a Milovice k dopravní nehodě. Řidič vozidla ve směru od obce Lysá nad Labem se nechoval ohleduplně, neřídil se pravidly provozu na pozemních komunikacích, jel v protisměru, vyjel mimo komunikaci, kde narazil přední částí vozidla do směrového sloupku, neprodleně nezastavil vozidlo, neoznámil dopravní nehodu na policii a dále pokračoval v jízdě směrem do obce Milovice, kde byl na základě oznámení svědkyně S. zastaven hlídkou městské policie Milovice v ulici V Konírnách u domu č. p. 500. Řidič jevil známky opilosti a odmítl se podrobit dechové zkoušce i lékařskému vyšetření s odběrem krve na přítomnost alkoholu, na výzvu policie nepředložil ke kontrole řidičský průkaz. Technická závada jako příčina dopravní nehody nebyla na místě ohledáním ani vyjádřením řidiče vyloučena. Na vozidle vznikla škoda ve výši zhruba 2 000 Kč, na směrovém sloupku vznikla škoda ve výši zhruba 500 Kč. Vozidlo bylo poškozeno v levé části předního nárazníku.
11. V témže protokolu o nehodě se pod položkou ohledání místa dopravné nehody uvádí, že rozhledové poměry v místě nehody byly dobré, na místě byla tma, ale viditelnost byla přiměřená noční době a nebyla zhoršená povětrnostními vlivy. J. Š. nejevil známky zranění, nemoci ani tělesných deformit, ale jevil známky opilosti, byla u něj zřejmá nestabilita při chůzi, silně ovlivněna motorika, z dechu byl cítit alkohol, oči měl zarudlé, při mluvě špatně artikuloval a měl nesouvislý projev bez logické návaznosti. Je zopakováno (podobně jako u vylicení události nehody), že výzvu k podrobení se orientačnímu vyšetření na přítomnost alkoholu odmítl, taktéž po poučení odmítl lékařské vyšetření s odběrem biologického materiálu – krve v nemocnici. Na místě dopravní nehody byl nalezen úlomek z červeného vozidla, který byl shodný s odlomenou částí nárazníku předmětného vozidla.
12. Z úředního záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy sepsaného dne 12. 3. 2020 v 19:15 hodin (dále jen „záznam o kontrole řidiče“) vyplývá, že kontrolovaná osoba J. Š. byla zidentifikována prostřednictvím jeho občanského průkazu. V kolonce „na dotaz, zda požívala alkoholický nápoj nebo jinou návykovou látku“ je vyplněno „nekomunikuje“. V kolonce „chování“ jsou

zaškrtnuty kolonky u položek „odmítavé“, „řečnost“, „zmatečné, neklidné“. V kolonce „nálada“ jsou zaškrtnuty kolonky u položek „podrážděná“, „pocit všemocnosti“. V kolonce „koordinace pohybů“ je zaškrtnuta kolonka u položky „nekoordinované“ s doplněním popisu „motá se, nedokáže rovně stát“. V kolonce „paměť“ je zaškrtnuta kolonka u položky „narušená“ s doplněním popisu „neví, jak se tam dostal?“. V kolonce „byla provedena výzva k lékařskému vyšetření s následným odběrem biologických materiálů“ je zaškrtnuta kolonka u položky „ano“, v navazující kolonce „na výzvu se podrobila lékařskému ošetření s následným odběrem biologického materiálu“ je zaškrtnuta kolonka „ne“. Poslední vyplněnou kolonkou je položka „zabráněno v jízdě“ se zaškrtnutím kolonky „ano“ doplněním způsobu „zajištění vozidla“.

13. Podle úředního záznamu o vydání (odnětí) věci sepsaného dne 12. 3. 2020 v 19:55 hodin, č. j. KRPS-69425-31/PŘ-2020-010806-SPE (dále jen „záznam o odnětí vozidla“), byl J. Š. vyzván k vydání předmětného vozidla s tím, že podle § 34 odst. 1 písm. b) zákona o policii může jít o věc důležitou k řízení o přestupku. V záznamu o odnětí je dále uvedeno, že výzva byla neúčinná a že vydávající odmítl záznam podepsat.
14. Z úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 21. 3. 2020, č. j. KRPS-69425-3/PŘ-2020-010806-SPE, vyplývá, že J. Š. vypověděl, že dne 12. 3. 2020 seděl ve vozidle žalobkyně, neboť čekal na řidiče, avšak již si nepamatoval, kdo tímto řidičem měl být. Vypovídající uvedl, že ví, kdo řídil vozidlo v době nehody, ale neví jeho jméno, neboť mělo jít o externího zaměstnance žalobkyně. Jméno řidiče přislíbil dohledat do pěti dnů. Další podání vysvětlení vypovídající odmítl. Současně vyloučil, že by k dopravní nehodě došlo v důsledku technické závady vozidla.
15. Dne 26. 3. 2020 žalobkyně požádala žalovaného o vrácení předmětného vozidla.
16. Z obsahu protokolu o vydání vozidla zajištěného po dopravní nehodě č. j. KRPS-69425/PŘ-2020-010806, vyplývá, že dne 1. 4. 2020 převzal pověřený zmocněnec žalobkyně (JUDr. P. J. B.) předmětné vozidlo (předmětný protokol je označen datem 28. 3. 2020, nicméně převzetí je zaznamenáno až ke dni 1. 4. 2020).
17. Dne 30. 4. 2020 žalovaný oznámil Městskému úřadu Lysá nad Labem důvodné podezření, že J. Š. porušil § 4 písm. a) a b), § 5 odst. 1 písm. f), § 6 odst. 7 písm. a) a odst. 8, § 11 odst. 1 a 2, § 47 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. a), b) a c) a odst. 5 písm. a) a b) zákona o silničním provozu, čímž měl spáchat přestupek podle § 125c odst. 1 písm. d), písm. i) bodů 1, 2 a 4 a písm. k) téhož zákona.

V. Rozsah soudního přezkumu a procesní podmínky

18. Soud předně shledal, že žaloba je přípustná (§ 85 věta za středníkem s. ř. s.) a byla podána osobou k tomu oprávněnou.
19. Podle § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
20. Jak vyplývá z konstantní judikatury, ochrana podle § 82 a násl. s. ř. s. je důvodná tehdy, jsou-li kumulativně splněny následující podmínky: Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, který

není rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno (5. podmínka), přičemž „zásah“ v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí hrozit opakování „zásahu“ (6. podmínka). Není-li byť jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2008, č. j. 2 Aps 1/2005-65, č. 603/2005 Sb. NSS, dostupný jako všechny zde uváděné rozsudky na www.nssoud.cz). Vzhledem k novele s. ř. s. účinné od 1. 1. 2012 (zákon č. 303/2011 Sb.) odpadla nutnost naplnit poslední (šestou) podmínku v případě, kdy je žádáno pouze deklaratorní určení toho, že zásah byl nezákonný. Tak je tomu i v nyní souzené věci, kde proto postačí zkoumat naplnění toliko pěti podmínek.

21. Judikatura dále dovodila, že v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s. je třeba rozlišovat různé typy zásahů (srov. nález Ústavního soudu ze dne 15. 5. 2018, sp. zn. II. ÚS 635/18, bod 43, dostupný na nalus.usoud.cz). Proto je třeba u některých úkonů veřejné správy rozlišovat zásah jednorázový na straně jedné a zásah trvající na straně druhé (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2019, č. j. 10 As 355/2017-101, body 27 a 28, v uvedené věci se jednalo o rozlišení mezi zákonností samotného výběru kaucí na straně jedné a zákonností jejího následného zadržování na straně druhé). Toto rozlišování má zásadní význam i pro nyní projednávanou věc, kdy žaloba sice uvádí jeden petit, nicméně z jeho formulace i z obsahu žalobních bodů je zjevné, že žalobkyně spatřuje nezákonnost ve dvou relativně samostatných skutečnostech: Za prvé považuje za nezákonné samotné *odnětí* (zajištění, zadržení) předmětného vozidla dne 12. 3. 2020 (tedy má za to, že nebyly dány zákonné podmínky k tomu, aby žalovaný převzal předmětné vozidlo do své dispozice bez jejího souhlasu), a za druhé považuje za nezákonné následné *zadržování* předmětného vozidla až do 1. 4. 2020 (tedy má za to, že omezení jejího vlastnického práva po tak dlouhou dobu je neadekvátní povaze přestupku a hodnotě odejmuté věci). V nyní posuzované věci je proto třeba důvodnost žaloby posuzovat zvlášť ve vztahu ke dvěma relativně samostatným (být vzájemně souvisejícím) zásahům.
22. Z hlediska splnění dalších podmínek řízení soud shledal, že žaloba byla podána včas ve vztahu k oběma napadeným zásahům (§ 84 odst. 1 s. ř. s.), přičemž žalované zásahy netvoří samostatný základ soudních poplatků (§ 6 odst. 9 a *contrario* zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů), proto nebylo třeba žalobci vyměřovat soudní poplatek za každý z nich samostatně, ale byl vyměřen jediný poplatek za oba.
23. S ohledem na výše uvedené soud přistoupil k věcnému projednání obou v žalobě označovaných zásahů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době každého z těchto zásahů (§ 87 odst. 1 věta za středníkem s. ř. s.).
24. Soud rozhodoval podle § 51 odst. 1 věty první s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť oba účastníci s tímto postupem výslovně souhlasili a ve věci nebylo nutné provádět další dokazování.

V. Posouzení zákonnosti napadených zásahů

25. V nyní posuzované věci došlo k tomu, že dne 12. 3. 2020 po oznámení dopravní nehody způsobené vozidlem vlastněným žalobkyní bylo toto vozidlo zastaveno městskou policií, následně k němu byla přivolána hlídka příslušníků žalovaného, kteří v předmětném vozidle

nalezli jednatele žalobkyně J. Š. jevícího známky opilosti, načež předmětné vozidlo fakticky převzali do dispozice žalované a vrátili jej žalobkyni až dne 1. 4. 2020.

26. Z uvedeného je ve vztahu k prvnímu napadenému zásahu zřejmé, že žalobkyni bylo faktickým úkonem příslušníků žalované (1. a 4. podmínka) zasaženo do jejího vlastnického práva k předmětnému vozidlu (2. podmínka), v jehož důsledku žalobkyně dne 12. 3. 2020 pozbyla možnost předmětné vozidlo užívat (5. podmínka). Jedná se přitom o zásah jednorázové povahy.
27. Ve vztahu ke druhému napadenému zásahu je zřejmé, že od 12. 3. 2020 do 1. 4. 2020 žalovaná měla ve své faktické moci předmětné vozidlo (1. a 4. podmínka), čímž omezovala žalobkyni ve výkonu jejího vlastnického práva k předmětnému vozidlu (2. a 5. podmínka). Jedná se přitom o zásah povahy trvajících, jenž byl ukončen dne 1. 4. 2020 (okamžikem vrácení předmětného vozidla zástupci žalobkyně).
28. V případě obou zásahů je tedy naplnění čtyř z pěti judikatorně vymezených podmínek (viz odstavec 20 výše) nepochybně dáno. Skutkové okolnosti zásahu ostatně nejsou předmětem tohoto sporu. V obou případech je jádrem sporu právní kvalifikace, tedy zda lze dané zásahy označit za nezákonné (čili naplnění 3. podmínky).
29. Soud proto nejprve zkoumal, jaké zákonem předvídané prostředky měl žalovaný k dispozici k faktickému převzetí vozidla:
30. Podle § 118a odst. 1 zákona o silničním provozu může policista při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích zabránit řidiči v jízdě odtahováním vozidla, jestliže řidič
 - b) ujel z místa dopravní nehody, na které měl bezprostředně předtím účast a kterou byl povinen oznámit policii podle § 47 odst. 3 písm. b), (...)
 - e) se přes výzvu podle § 5 odst. 1 písm. f) odmítl podrobit vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem.
31. Z protokolu o dopravní nehodě ve spojení se záznamem o kontrole řidiče (viz odstavce 9 až 12 výše) je zřejmé, že dne 12. 3. 2020 v 18:10 hodin byla zaznamenána dopravní nehoda způsobená vozidlem žalobkyně, které bylo zastaveno až hlídkou městské policie (jeden skutek), přičemž po příjezdu žalovaného byl v předmětném vozidle v čase 19:15 hodin nalezen jednatel žalobkyně J. Š. v podnapilém stavu, který se na výzvu odmítal podrobit orientační dechové zkoušce i následnému lékařskému vyšetření na přítomnost alkoholu (druhý skutek). První zmiňovaný skutek naznačuje naplnění podmínek ujetí z místa dopravní nehody ve smyslu § 118a odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu. Přestože otázka totožnosti řidiče je sporována a zjevně bude řešena až v přestupkovém řízení, tak z okolností druhého zmiňovaného skutku je zřejmé, že jediná osoba sedící v zastaveném vozidle (jedenatel žalobkyně J. Š.) nemohla být jako potenciální řidič *a priori* vyloučena, proto výzva k podrobení se vyšetření na přítomnost alkoholu byla ze strany příslušníků žalovaného zcela logická a její odmítnutí ze strany osoby sedící v předmětném vozidle (potencionálního řidiče) naplnilo rámcové znaky skutkové podstaty ve smyslu § 118a odst. 1 písm. e) zákona o silničním provozu. S ohledem na uvedené je zřejmé, že události, k nimž došlo dne 12. 3. 2020 mezi 18:10 hodin a 19:15 hodin, založily žalovanému zákonný titul k tomu, aby dočasně převzal kontrolu nad vozidlem žalobkyně (odtáhl jej) a zasáhl tak do jejího vlastnického práva. Ve vztahu k tomuto (jednorázovému) zásahu tak zjevně není

naplněna (judikatorně vymezená) 3. podmínka k tomu, aby tento zásah bylo možno prohlásit za nezákonný.

32. Soud ovšem musí dát žalobkyni za pravdu v tom, že titulem pro zásah do vlastnického práva k jejímu vozidlu v daném případě nemohla být ustanovení § 34 odst. 1 písm. b) a odst. 2 zákona o policii, na která nesprávně odkazoval záznam o odnětí sepsaný inkriminované dne v 19:55 hodin (viz odstavec 13 výše). Zmiňované ustanovení zakotvuje oprávnění policisty vyzvat osobu k vydání věci, jde-li o věc důležitou pro řízení o přestupku, přičemž po marném uplatnění této výzvy je policista oprávněn tuto věc odejmout, nejde-li o věc, jejíž hodnota je v nápadném nepoměru k povaze přestupku. Pro tento postup však v dané situaci zjevně nebyl dán důvod, neboť skutečnosti relevantní pro případné řízení o přestupku byly zachyceny v protokolu o dopravní nehodě, z něhož navíc vyplývá, že vedle ohledání místa nehody byla zjištěna i totožnost případných svědků. Za těchto okolností by tudíž odnětí vozidla jakožto důkazního prostředku pro přestupkové řízení by (vzhledem k povaze možného přestupku) skutečně nebylo adekvátní. Podmínky k odnětí vozidla podle § 34 odst. 1 písm. b) a odst. 2 zákona o policii tedy zjevně naplněny nebyly, tudíž sepsání záznamu o odnětí nebylo správně zvoleným postupem. V dané situaci se tedy nabízelo sepsání jiného typu záznamu, než který zvolili příslušníci žalovaného, konkrétně příkazu k zabránění v jízdě odtahováním vozidla, jehož základní náležitosti vymezila judikatura (srov. bod 37 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2014, č. j. 4 As 6/2014 - 27; obdobně též bod 24 rozsudku téhož soudu ze dne 27. 7. 2014, č. j. 4 Aps 9/2013 - 48). Soud konstatuje, že záznam o odnětí tyto náležitosti v zásadě má, leč odkazuje na nesprávné ustanovení § 34 odst. 1 písm. b) zákona o policii, přestože skutkové okolnosti případu nasvědčují realizaci postupu dle § 118a odst. 1 písm. b) a e) zákona o silničním provozu.
33. Žalovaný si toto pochybení zjevně zpětně uvědomil, neboť ve svém vyjádření k žalobě kombinoval různé argumenty k důvodnosti zásahu, přičemž se na jednu stranu snažil obhájit sepsání záznamu o odnětí, ale na druhou stranu se snažil vysvětlit, že podmínky k realizaci zásahu měl naplněny podle jiných zákonných ustanovení a také podle čl. 7 pokynu Policejního prezidia č. 1/2020 (fakticky provádějícího § 118a zákona o silničním provozu). Žalobkyně přitom ve své replice správně upozornila na dvojkolejnost argumentace žalovaného a zároveň namítla, že měl-li žalovaný potřebu uchýlit se k „ochrannému opatření“, měl postupovat podle § 118a zákona o silničním provozu.
34. Soud však má za to, že pochybení žalovaného spočívající v sepsání (na danou situaci nepřiléhavého) záznamu o odnětí nepředstavuje překážku k realizaci zásahu a nezakládá jeho nezákonnost. Tento záznam totiž nebyl titulem k provedení zásahu, naopak jeho sepsání či nesepsání nemělo vliv na události v inkriminovaném čase od 18:10 až 19:15 hodin dne 12. 3. 2020, jejichž průběh je z hlediska hodnocení oprávněnosti zásahu klíčový. K sepsání záznamu o odnětí došlo až v čase 19:55 hodin uvedeného dne, tedy až po faktické realizaci zásahu, k jehož uskutečnění došlo nejpozději bezprostředně po sepsání záznamu o kontrole (údajného) řidiče v čase 19:15 hodin (viz odstavec 12 věty poslední výše). Záznam o odnětí tak plnil funkci jakéhosi (kvazi)potvrzení o tom, že příslušníci žalovaného převzali faktickou kontrolu nad vozidlem, neměl však vliv na naplnění podmínek ve smyslu § 118a odst. 1 písm. b) a e) zákona o silničním provozu, na základě nichž byl žalovaný oprávněn provést odtah vozidla a dočasně tak zasáhnout do vlastnického práva žalobkyně. Jinak řečeno, byl-li již po provedení zásahu sepsán záznam o odnětí obsahující mj. odkaz na nepřiléhavý § 34 odst. 1 písm. b) zákona o policii, pak to nezakládá nezákonnost provedení zásahu, nasvědčují-li ostatní skutkové okolnosti tomu, že zásah byl prováděn

v režimu § 118a odst. 1 zákona o silničním provozu (srov. též nosné závěry usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2009, č. j. 8 Afs 51/2007-87, jež dovodilo, že pokud by i navzdory užití nepřiléhavého zákonného ustanovení byl výsledek řízení stejný, pak se nejedná o důvod pro zrušení správní rozhodnutí – dle zdejšího soudu lze tento postup analogicky vztáhnout i na zásahové žaloby).

35. Soud konstatuje, že pro žalobkyni nemohla být kvalifikace podle zmiňovaného § 118a odst. 1 zákona o silničním provozu zcela překvapivou, neboť jej sama v reakci na vyjádření žalovaného zmiňovala, a navíc jádro jejích žalobních bodů pokrývá i argumenty proti užití daného zákonného ustanovení. V tomto směru tedy nelze hovořit o zásadní změně právní kvalifikace, jež by pro žalobkyni měla zcela jiné důsledky.
36. Pokud jde o námitku žalobkyně, že žalovaný při zajištění předmětného vozidla nepostupoval v souladu s čl. 7 pokynu Policejního prezidia č. 1/2020, pak předmětný pokyn není předpisem právním, ale toliko předpisem interním (služebním), kterým žalovaný reguluje postup svých vlastních příslušníků nad rámec povinností daných zákonem. Nedodržení postupu upraveného tímto interním (služebním) předpisem proto může zakládat odpovědnost konkrétního policisty za neplnění povinností ze služebního poměru, popř. i za kázeňský přestupek (srov. § 5, popř. § 50 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů), samo o sobě však ještě nemusí zakládat rozpor se zákonem či podzákonným předpisem. Ustanovení § 118a odst. 1 zákona o silničním provozu přitom nestanoví povinnosti v tak širokém rozsahu jako ustanovení čl. 7 pokynu Policejního prezidia č. 1/2020. Nedodržení zmiňovaného služebního předpisu proto nečiní provedený zásah nezákonným.
37. Soud tedy uzavírá, že pokud jde o jednorázový zásah spočívající ve faktickém zajištění vozidla žalobkyně, k němuž došlo dne 12. 3. 2020, neshledává jej nezákonným, a proto v tomto rozsahu není žaloba důvodná.
38. Jinak je tomu ovšem v případě druhého zásahu spočívajícího ve faktickém zadržování vozidla žalobkyně až do 1. 4. 2020.
39. Ustanovení § 118a ani jiné ustanovení zákona o silničním provozu neupravuje výslovně délku doby, po kterou se odtažené vozidlo může nacházet mimo dispozici svého vlastníka. Povahově nejbližší úpravu obsahuje § 118a odst. 6 zákona o silničním provozu, podle něhož policie zajistí uvolnění vozidla, jestliže pominuly důvody pro zabránění v jízdě vozidla. Pokud důvody pro zabránění v jízdě byly na straně řidiče, může s vozidlem pokračovat v jízdě jiný způsobilý řidič. Došlo-li k zabránění v jízdě podle odstavce 2 písm. c), policie uvolní vozidlo nejpozději po 48 hodinách. Došlo-li k zabránění v jízdě podle odstavce 2 písm. d), policie uvolní vozidlo teprve v okamžiku, kdy odpadne nebezpečí jeho dalšího užití v rozporu s § 47a, nejpozději však po uplynutí 48 hodin od zabránění v jízdě.
40. Důvodová zpráva k § 118a odst. 6 větě první a druhé (zákon č. 411/2005 Sb.) v obecné části uvádí: „Zabránění v jízdě a zadržení řidičského průkazu je právní povahou bezprostředním zásahem, tedy mocenským úkonem, kterému nepředchází správní řízení. Zákon tedy upravuje i postup, který následuje po provedení těchto zásahů. Vychází přitom z principu, že **zásah je nutno omezit pouze na dobu nezbytně nutnou pro ochranu bezpečnosti provozu, takže např. byla-li důvodem zabránění v jízdě opilost řidiče, bude vozidlo uvolněno okamžitě, jakmile pominul důvod, pro který bylo zabráněno v jízdě.**“ A dále ve zvláštní části: „Zabránění v jízdě je bezprostředním zásahem, jehož účelem je především ochránit bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, tedy ochránit ostatní účastníky tohoto provozu, **proto jakmile pominou**

skutečnosti, které ohrozily bezpečnost provozu a byly důvodem pro zabránění v jízdě, bude vozidlo uvolněno. Toto uvolnění může být provedeno např. i proto, aby technicky nezpůsobilé vozidlo bylo odtazeno nebo převezeno k opravě“ (zvýraznění provedeno soudem).

41. S ohledem na výše uvedené má soud za to, že i zadržování vozidla v důsledku jeho odtazení z důvodu § 118 odst. 1 písm. b) nebo písm. e) zákona o silničním provozu může trvat jen nezbytně nutnou dobu, tedy obecně než pominou důvody zabránění v jízdě. Podstatné však je, že zadržující správní orgán by měl odpadnutí těchto podmínek prověřovat sám, bez ohledu na to, zda je na jejich zánik upozorňován vlastníkem zadržovaného vozidla.
42. V případě nyní souzené věci byl tedy prostor pro zadržení vozidla nanejvýš do doby, než se podařilo zkontaktovat žalobkyni, aby si vozidlo vyzvedla (resp. než se podařilo zkontaktovat žalobkynina jednatele Š. po jeho vystřízlivění; nebylo vyloučeno ani zkontaktování pověřeného zaměstnance žalobkyně či jiné osoby oprávněné za ni jednat). Žalovaný však zadržoval vozidlo až do 1. 4. 2020, tedy celkem 20 dní. Kroky k vydání vozidla přitom začal činit až poté, co jej zástupce žalobkyně podáním ze dne 26. 3. 2020 vyzval k vrácení vozidla. Z postupu žalovaného přitom nelze dovodit, co jej opravňovalo k zadržování vozidla po tak dlouhou dobu, zvláště když měl zjevně poznatky o tom, kdo je skutečný vlastník vozidla (viz protokol o dopravní nehodě v části uvádějící technické údaje o vozidle).
43. Žalobkyně proto správně namítala (byť s odkazem na jiné zákonné ustanovení, nicméně obsahově zcela přílehavými důvody), že držení vozidla v hodnotě desítek až stovek tisíc korun je zcela nepřiměřené okolnostem daného případu, zvláště když se sama žalobkyně žádného protiprávního jednání nedopustila. V tomto soud dává žalobkyni zcela za pravdu, neboť žalobkyně je právně odlišným subjektem od svého jednatele J. Š. (a to i navzdory personální propojenosti právnické osoby se svým jednatelem), přičemž eventuální odpovědnost J. Š. za případný (dosud patrně neprojednaný) dopravní přestupek nemůže být bez dalšího přičitatelná žalobkyni. Žalovaný tudíž neměl důvod, aby vůz vlastněný žalobkyní zadržoval déle než v řádu desítek hodin po událostech dne 12. 3. 2020, nejdéle však v řádu jednoho až dvou dnů (delší dobu leda tehdy, pokud by se mu nepodařilo zkontaktovat vlastníka, nebo pokud by zkontaktovaný vlastník zjevně odmítal poskytnout jakoukoli součinnost). V žádném případě však žalovaný nebyl oprávněn zadržovat vozidlo po dobu 20 dnů, a jen pasivně vyčkávat až na obdržení žádosti žalobkyně o vrácení. Ve vztahu k tomuto (trvajícimu) zásahu je tedy (judikatorně vymezená) 3. podmínka jednoznačně naplněna a zkoumaný zásah vykazuje znaky nezákonnosti.
44. V tomto směru neobstojí ani argumentace žalovaného ve vyjádření k žalobě, že vozidlo bylo třeba zajistit též z důvodu oprávněné obavy před jeho odcizením, neoprávněným užitím k jízdě či odcizením věcí z vozidla, neboť toto by mohlo připadat v úvahu nanejvýš v době inkriminované události dne 12. 2. 2020, nikoliv však již po faktickém odtazení vozidla. Neobstojí rovněž argument o důležitosti vozidla pro řízení o přestupku, a to ani v okamžiku realizace odtahu, neboť skutečnosti relevantní pro případné řízení o přestupku dostatečně zachycuje protokol o dopravní nehodě uvádějící i totožnost případných svědků, tudíž samotné odnětí vozidla jakožto důkazního prostředku by skutečně bylo v nepoměru k povaze přestupku (srov. též odstavec 34 výše). Nicméně i kdyby soud (hypoteticky) připustil, že zadržování vozidla vzešlo z titulu jeho odnětí ve smyslu § 34 odst. písm. b) a odst. 2 zákona o policii, pak by bylo nezbytné, aby žalovaný vozidlo po dobu jeho faktického zadržování k avizovanému účelu také využil (tedy např. sňal otisky prstů z volantu, ověřil existenci případné technické závady vozidla apod.). Z listin předložených

žalovaným však nelze dovodit, že by žalovaný s předmětným vozidlem v době jeho zadržování prováděl nějaké relevantní úkony potřebné pro účely přestupkového, trestního či jiného řízení. Ostatně ani žalovaný ve svém vyjádření k žalobě netvrdil, že by takové úkony činil, pouze obecně uváděl, že takové úkony mohly být potřebné. Z okolností případu je však zjevné, že žalovaný odtahované vozidlo toliko ponechal na svém obvodním oddělení v Milovicích, aniž by ve vztahu k němu činil jakékoliv úkony.

45. S ohledem na uvedené soud uzavírá, že pokud jde o trvajících zásah spočívající ve faktickém zadržování vozidla žalobkyně až do 1. 4. 2020, jednalo se o zásah nezákonný, a proto soud v tomto rozsahu žalobě vyhověl.

VII. Závěr a náklady řízení

46. Z výše uvedených důvodů soud shledal, že žalovaný zadržoval předmětné vozidlo po nepřiměřeně dlouhou dobu, a proto podle § 87 odst. 2 s. ř. s. určil, že tento provedený (trvajících) zásah byl nezákonný (výrok I).
47. Ve zbývajícím rozsahu soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl (výrok II).
48. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 větou druhou s. ř. s. Žalobkyně byla ve věci úspěšná z 50%, stejně jako žalovaný. Vzhledem ke stejné míře úspěchu ve věci soud nepřiznal náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků (výrok III).

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. srpna 2020

JUDr. Věra ŠIMŮNKOVÁ, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: B. M.

